

Sygn. akt V KO 113/17

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **R. S.**,
skazanego z art. 158 § 3 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 16 stycznia 2018r.,
wniosku skazanego o wznowienie postępowania,
zakończzonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 8 października 2015r., sygn. akt II AKa [...],
utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w S. z dnia 17 kwietnia 2015r., sygn. akt III K [...],
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

postanowił:

odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w S. z dnia 17 kwietnia 2015 r., R. S. za przestępstwo z art. 158 § 3 k.k. został skazany na karę 6 lat pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 8 października 2015 r., sygn. akt II AKa [...], po rozpoznaniu m.in. apelacji obrońcy R. S., zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

W złożonym obecnie – już kolejnym – wniosku o wznowienie postępowania skazany R. S. podniósł, że został skazany niewinnie, bez dowodów, on denata nie pobił, a „policja wymusiła na nim zeznania i nikt mu nie wierzy”.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jednoznacznie wskazuje się, że instytucja wznowienia postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie. Katalog okoliczności otwierających drogę do wystąpienia z inicjatywą wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. Zaznaczyć przy tym należy, że w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego i niektórych innych ustaw (*Dz. U. poz. 1247*) od dnia 1 lipca 2015 r. powstał obowiązek dokonywania kontroli wniosku o wznowienie postępowania – z punktu widzenia jego ewentualnej oczywistej bezzasadności. Ustawodawca w treści art. 545 § 3 k.p.k. określił, że sąd odmawia przyjęcia wniosku nie pochodzącego od prokuratora, obrońcy lub pełnomocnika, bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. Decydująca jednak jest sama treść wniosku o wznowienie, która może być oczywiście bezzasadna z różnych powodów. Ta oczywista bezzasadność wynikać może z tego, że we wniosku wskazano podstawy wznowienia, które nie są przewidziane w ustawie albo z tego, że w ogóle nie wskazano żadnych podstaw wznowienia, ograniczając się do postulowania przeprowadzenia kolejnej kontroli odwoławczej (*zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., II KO 49/15, OSNKW 2016, nr 1, poz. 5*).

Odnosząc powyższe uwagi do realiów rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że wnioskodawca odwołuje się do okoliczności, które były już przez niego podnoszone w jego wyjaśnieniach, wniesionej apelacji od wyroku Sądu pierwszej instancji oraz wcześniejszym wniosku o wznowienie postępowania, którego - wobec jego oczywistej bezzasadności - odmówiono przyjęcia (*zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 marca 2016 r., V KO 18/16*). Nie przedstawia przy tym żadnych nowych okoliczności, czy też dowodów na ich poparcie, które mogłyby stanowić jedną z podstaw wznowienia postępowania, o których mowa w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k.

Z tego też względu należało i obecnie odmówić przyjęcia przedmiotowego wniosku o wznowienie postępowania, bez potrzeby wzywania skazanego R. S. do uzupełnienia pozostałych braków formalnych. Kontrola bowiem wniosku o wznowienie postępowania określona w § 3 znowelizowanego od 1 lipca 2015 r. art. 545 k.p.k. nie polega na jego merytorycznym rozpoznaniu, lecz na wstępnej ocenie pod kątem hipotetycznej możliwości wznowienia postępowania (*vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., sygn. II KO 49/15*).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

aw